

“Havacılığın Geleceğinde Ben”

Rengim ATEŞ
19.05.2008 (Ankara)

Geleceğin Taşıtları

Ailemle her yıl yaz tatiline uçakla gideriz. İlk uçağa bindiğimde 2 yaşındaymışım. Benim için uçağa binmek çok özel anlardı.

Bir gün babam uçağa binerken bana şöyle söyledi: “Bak Rengim kuşun gövdesine doğru yürüyoruz. Şu an karnına girdik” dedi. Bir an gerçek sandım. Ama babama çaktırmadım. Ve ona sorular sormaya başladım. “Kanadı nerede?” “Nasıl havalanacak peki?” “Hiç bu kadar büyük bir kuş görmedim” dedim. Babamla her uçağa bindiğimizde bu soruları sormak artık benim için alışkanlığa dönmüştü. Her bindiğimizde babamla bu oyunu oynar hikâyeler anlatırdık.

Son zamanlarda uçaklarla ilgili araştırmalar yapmaya başladım. Uçakların neden düştüğü benim için büyük bir merak haline gelmişti. Bu sebepten uçağa binmekten korkan bir arkadaşımı rahatlatmak istiyordum. Öğrendim ki uçakla seyahat etmek diğer taşıtlardan daha az riskliymiş. Dünyanın her yerinde karadan yolculuk yapmak hem daha yorucu hem de daha uzun sürede gerçekleşiyormuş. Bu durum bende bir fikir uyandırmıştı. Neden diğer taşıtlarda uçamamın? Eğer elimde olsaydı ulaşımın bir kısmını havadan yapmanın yollarını bulurdum. Arabaların daha rahat ve daha hızlı gideceği hava yolları olması neden mümkün olmasın?

Kafamdaki uçan araba turbo özelliğe sahip, kadife kaplamalı direksiyonu olan mermer dokulu zemine sahip ultra lüks bir görüntüye sahip olacak. Bir kart aracılığıyla çalışacak ve kesinlikle benzinsiz olacak. Kendi enerjisini üreten bir motora sahip olacak. Ayırt edilebilsin diye diğer araçlardan farklı renge dönüşebildiğini hayal ediyorum. Kaza olmasın diye ise yaklaşan tehlikeyi engelleyebilen bir mekanizması olmalı. Tabi ki otomatik olduğunu da belirtmeliyim.

Bütün bunlar gerçekleştiğinde çocuk olduğumu hayal ediyorum. O zaman sanırım tatile kendi aracımızla uçabilirdik.